

[Marianne Jelved]

havns Kommune skal behandles på en særlig måde, må der også stilles særlige krav.

Jeg tror ikke, at Københavns Kommune ønsker at blive sat under administration. Jeg savner i Socialdemokratiets og SF's beskrivelse af Københavns problemer nogle ideer til, hvad der skal til og hvordan, altså noget mere konkret, end at regeringen skal gå i forhandling med Københavns Kommune.

Hvad er det for løsningsmuligheder, Københavns Kommune har? Hvilke løsningsmuligheder forestiller SF og Socialdemokratiet sig ud over de initiativer, der faktisk allerede er taget?

Jeg tror, at løsningerne bør findes af Københavns Kommune og ikke af Folketingets partier, og jeg tror, at Københavns Kommune udmærket er i stand til at tage nogle initiativer og føre forhandlinger med Indenrigsministeriet og indenrigsministeren, hvis kommunen finder det nødvendigt. Derfor må jeg om den dagsorden, Socialdemokratiet og SF har fremsat, sige, at jeg egentlig ikke synes, at den er helt venlig over for Københavns Kommune.

Dette problem bør Københavns Kommune tage selvstændigt initiativ til at få løst med udgangspunkt i de folkevalgte, der sidder i Københavns Kommunes Borgerrepræsentation og kommer til at sidde der efter næste kommunalvalg.

Derfor synes jeg egentlig, at det ville være fint, hvis Socialdemokratiet og SF trak deres dagsorden tilbage for at anerkende Københavns Kommunes selvstændighed og vise respekt for, at den kan varetage sine egne interesser.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Fru Marianne Jelved kunne ikke rigtig finde ud af, hvordan disse ting hænger sammen.

På den ene side erkendes, at man har mange problemer, på den anden side at man faktisk fra forskellig side har gjort noget for at løse problemerne ved at give – jeg tror, fru Karen Højte Jensen brugte betegnelsen – positiv særbehandling.

Kendsgerningen er altså, fru Marianne Jelved, at sådan hænger tingene ikke sammen.

Det er rigtigt, at man på en vis måde har forsøgt at rette op på de økonomiske skævheder, men situationen er bare den, at regeringen med den anden hånd har snuppet pengene igen. De

går i statskassen, og derfor er det regeringens politik, der i høj grad er medvirkende til, at de problemer, som Københavnerrapporten rigtigt pegede på, og som alle er enige om eksisterer, ikke har kunnet løses under denne regering.

Fru Marianne Jelved spørger: Hvad er det egentlig for løsningsmuligheder, Socialdemokraterne forestiller sig? Pointen i min tale i dag har været, at Københavnerrapporten faktisk ikke er blevet taget alvorligt. Det eneste, der er blevet taget alvorligt af den, var de 250 mio. kr. i manko, som rapporten konkluderede der var, og så sagde man, at man så ville give et særtilskud. Men samtidig med, at man gav det særtilskud, kom man netop med kravet om, at man skulle spare på nogle andre områder – 2 pct.s nedskæring på budgettet – og så løser man ingen problemer. Det er at give med den ene hånd og tage med den anden.

Derimod har man overhovedet ikke taget fat på de langsigtede problemer, strukturproblemerne, som måske hænger sammen med den kommunale struktur, men så må man analysere det. Man har bare ikke taget fat på det. Jeg har ikke løsningen på de meget komplicerede problemer, som Københavns Kommune rent faktisk står over for. Det eneste, jeg beder om, er, at den regering, der ved sin politiske indsats på så mange områder påvirker situationen i København, også erkender sit ansvar og går i gang med en dybere analyse og drøftelse af de problemer, som Københavnerrapporten pegede på, og med baggrund i sådanne drøftelser også anviser nogle løsningsmodeller. Det er faktisk regeringens ansvar. Det er derfor, vi har en regering, og jeg er temmelig overbevist om, at når regeringen ikke tager fat på det, er det, fordi den er bange for de problemer, den derved vil få internt. Det er årsagen.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg synes egentlig, det var et meget spændende indlæg, fru Marianne Jelved kom med, indtil de sidste par sætninger, hvor fru Marianne Jelved nærmest konkluderede, at vi skulle lade København selv om det, og at de bare kunne trække sig selv op ved hårene. Sådant hørte jeg det.

Jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelved, om det ikke også i Det Radikale Venstre gør indtryk, når man faktisk kan påvise, at de udvik-